

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Шумен, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20223630202175 по описа за 2022 година

Обжалвано е Наказателно постановление № 22 – 0869 - 002214/ 02.09.2022г. на Началник сектор към ОДМВР - Шумен, с което, на основание чл.53 от ЗАНН, чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на Я. Т. Г., ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административни наказания– „глоба“, в размер на 200 лева, за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137 Б ал.1 от ЗДвП . Жалбоподателят обжалва НП само в частта по отношение нарушението по чл.139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП , а в останалата част заявява, че е заплатил наложената глоба и НП е влязло в сила . Моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление в обжалваната част. Излага твърдение, че не е допуснал описаното нарушение в АУАН и НП по чл.139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание, редовно призован, не се явява лично, изпраща процесуален представител адв. Д. Р., която поддържа жалбата в обжалваната част . Процесуалният представител на въззиваемата страна, оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда, да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно и излага доводите си за това.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят, на 30.07.2022 г. в гр. Шумен, след кръстовище с ул.“Ген. Столетов“, управлявал лек автомобил "Фолксваген голф" с ДК № Н0175ВР, собственост на „И.К.“ ЕООД, Булстат ***** като след спиране и проверка било установено, че водачът управлява с констатирана значителна техническа неизправност-видоизменена шумозаглушителна уредба, по начин, който оказва неблагоприятно въздействие върху нивото на шума; и превозва дете Л.Б.Б., р. *****г., за което не е използвана обезопасителна система, съобразена с размера и теглото на детето .

За описаните по-горе административни нарушения на жалбоподателя бил съставен Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 721015 от 30.07.2022г г.

Актосъставителят е посочил, че с горните дея.я от страна жалбоподателя са нарушени разпоредбите на чл.139, ал. 1, т.1 от ЗДвП и чл. 137б ал.1 от ЗДвП.

Актът е бил подписан от нарушителя, като не е изложил възражения.

Впоследствие се е възползвал от законното си право и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирал писмени възражения.В същите е посочил, че актът относно нарушението по чл.139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е незаконосъобразен.В останалата част, по отношение чл. 137б от

ЗДВП посочва, че тъй като е допуснал нарушението ще си понесе глобата .

По повод възражението е извършена проверка, приключила с докладна записка, със становище за неоснователност на възражението .

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление № 22 – 0869 - 002214/02.09.2022г. на Началник сектор към ОДМВР - Шумен, с което, на основание чл.53 от ЗАНН, чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на Я. Т. Г., ЕГН ***** от гр.Шумен, са наложени административни наказания– „глоба“, в размер на 200 лева, за нарушение на чл.139, ал.1 т.1 от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл. 137 Б, ал.1 от ЗДвП. Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя О.Ю. и на свидетеля М. Халимова, от присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства.

Съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите, доколкото същите лично са участвали в извършената проверка на жалбоподателя, като лично са възприели състоянето на автомобила и показанията им почиват на техни непосредствени впечатления за фактите, за които свидетелстват. В същото време показанията им са еднопосочни, последователни и кореспондират, както помежду си, така също и с останалия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

При така установената фактическа обстановка по отношение на описаните в наказателното постановление нарушения съдът приема, от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, като съгласно нормата на чл. 101, ал. 4 от ЗДвП неизправностите и тяхната класификация се определят с наредбата по чл. 147, ал. 1 от същия закон.

Дали една неизправност е опасна, значителна или незначителна се преценява съгласно предвидените изисквания в Наредба №Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. По смисъла, вложен в част I, т. 3, б. „а“ и „б“ от Методиката за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства /Приложение № 5 към Наредбата/ е налице значителна неизправност, в случай при описаната в наказателното постановление неизправност - видоизменена шумозаглушителна уредба по начин който оказва неблагоприятно въздействие върху нивото на шума. Посочено е, че когато системата за намаляване на шума е очевидно изменена по начин, който би оказал неблагоприятно въздействие върху нивото на шума, е налице значителна неизправност.

Именно в тази наредба се посочва, че методът, който следва да се използва за това е субективна оценка, която и настоящия случай е направена от проверяващите.

В настоящия случай от материалите по делото се установява, че по време на извършване на проверката управлявания от жалбоподателя автомобил е бил с видоизменена шумозаглушителна уредба по начин, който оказва неблагоприятно въздействие върху нивото на шума. В подкрепа на този извод са събраните в хода на производството гласни доказателства чрез разпита на свидетелите. Нарушенията са описани по ясен и категоричен начин и в акта за установяване на административно нарушение, а съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на обжалваното нарушение, доколкото на 30.07.2022 г. е управлявал МПС с констатирана значителна техническа неизправност – видоизменена шумозаглушителна уредба по начин, който оказва неблагоприятно въздействие върху нивото на шума. Описаното е нарушение на разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, доколкото се квалифицира като техническа неизправност по смисъла вложен в разпоредбата на чл. 101, ал. 4 от ЗДвП, във вр. Приложение № 5 към Наредба №Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

ДеЯ.ето е извършено с вина под формата на пряк умисъл, доколкото водачът е бил наясно, че посоченото МПС е с описаната по-горе техническа неизправност и въпреки това е поел управлението над автомобила.

За обжалваното в наказателното постановление нарушение административно-наказателната разпоредба на чл. 179, ал.6, т.2 от ЗДвП предвижда наказание "глоба" в размер на 200 лв., за лице, което управлява технически неизправно пътно превозно средство, при констатирани

значителни неизправности.

Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е издирил приложимия закон, като правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал съобразно абсолютния размер на предвидената в закона санкция.

По отношение на второто от посочените в наказателното постановление нарушения , доколкото в тази част НП не се обжалва , то е влязло в сила.

При преценка на обжалваното наказателно постановление съдът не установи наличието на твърдените от жалбоподателя процесуални нарушения. Нарушението, както и обстоятелствата, при които същото е установено е описано пълно и ясно, както в акта за установяване на административно нарушение, така също и в издаденото въз основа на него наказателно постановление.

С оглед естеството на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване не са налице условията за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи. В същото време съдът намира, че липсват основания за квалифициране на нарушението като маловажно и с оглед данните за личността на нарушителя, които се установяват от приложената по делото Справка за нарушител от региона и от които става ясно, че същият е бил наказван многократно за различни нарушения по ЗДвП.

С оглед на изложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно, законосъобразно и доказано и следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно - наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /каквто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22 – 0869 - 002214/ 02.09.2022г. на Началник сектор към ОДМВР - Шумен, с което, на основание чл.53 от ЗАНН, чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на Я. Т. Г., ЕГН ***** от гр.Шумен в обжалваната част по отношение нарушението по чл.139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В останалата част Наказателно постановление № 22 – 0869 - 002214/ 02.09.2022г. на Началник сектор към ОДМВР – Шумен е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Я. Т. Г., ЕГН ***** от гр.Шумен, ул. ***** да заплати на ОД на МВР - Шумен сумата от 80лв. /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____